РІК ЗАЛОЖЕНЯ 1893.

"СВОБОДА"
"LIBERTY"
виходить три рази на тиждень
вівторок, четвер і суботу,
видає
„УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ"
83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.

Всі листи, моні-ордери і чеки треба виписувати на адресу „SVOBODA".

СВОБОДА

ESTABLISHED 1893.

"SVOBODA"
("LIBERTY")
the Ukrainian Newspaper
published three times a week
Tuesday, Thursday and Saturday,
by Ukrainian National Association
at 83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.

The best advertising medium.
Rates furnished on application.

Урядовий орґан Українського Народного Союза -- "SVOBODA" -- Official organ of Ukrainian National Association.

РІК XXIII. ДЖЕРЗИ СІТИ, Н. ДЖ., второк 1-го червня 1915. Ч. 63. VOL. XXIII. JERSEY CITY, N. J., Tuesday, June 1, 1915. N. 63.

ПЕРЕМИСЬКИЙ КОРПУС ОБЛЯГАЄ ПЕРЕМИШЛЬ.

Москалі стратили знова в однім дни 12.000 полонених і 25 гармат.

Австрійці відбили всі напади Італійців над рікою Ізонцо.

Відповідь Німеччини на ноту Злучених Держав.

В ГАЛИЧИНІ І НА БУКОВИНІ:

ОБЛОГА ПЕРЕМИШЛЯ. ЗАНЯТЄ МЕДИКИ.

БЕРЛІН, 29. мая. — З австрійської головної кватири в середущій Галичині доносить:

„Перемишль над Сяном почали від вчера облягати союзні війска. Десятий корпус австрійський, який вже від кількох днів стояв під Перемишлем, стісняє чимраз сильнійше перстень довкола кріпости. Тяжка артилєрія заняла вже відповідні становища і кождої хвилі розпічнеть ся правильне острілюванє кріпости.

„Головна армія, відтявши Перемишль, заняла зелізничий шлях в довжині 18 миль від Перемишля і посуваєть ся тепер в напрямі Львова. По довгих і тяжких битвах на горбках коло Медики, австрійські війска заняли місточко Медику.

Місточко Медика лежить при дорозі і зелізниці, які ведуть з Перемишля до Львова. Медика є віддалена від міста Перемишля 15 кільометрів, а від найблизшого форту (Гірко) всего 6 кільометрів.

ЧЕТВЕРТИЙ ДЕНЬ ВЕЛИКОЇ БИТВИ КОЛО ПЕРЕМИШЛЯ. — СТРАТИ МОСКАЛІВ: 9.000 ПОЛОНЕНИХ І 25 ГАРМАТ.

БЕРЛІН, 28. мая. — Армія ґенерала Макензена, яка здовж ріки Вишні посуваєть ся дальше на схід, полонила вчера 9.000 Москалів і здобула знова значне число гармат і машинових крісів. Лише на північний схід від Сіняви союзні війска мусіли цофнути ся назад до Сяну, коли на них наперли переважаючі числом московські війска.

Нинішний звіт головного німецького штабу подає урядово отсї вісти:

„На схід від ріки Сяну неприятель, одержавши значну поміч, робив великі зусиля здержати дальший похід австрійських і німецьких війск. Однак змаганя Москалів були зовсім без успіху. Лише в околиці Сіняви кілька слабших числом відділів уступило на лівий берег Сяну, коли показало ся, що Москалї мають за велику перевагу. При тім відвороті стратило наше війско 6 гармат, яких вчас не можна було переправити через ріку.

„На північний схід від Перемишля союзні війска продовжають свій похід дальше на схід по обох боках ріки Вишні. Число воєнної добичі знова значно зросло. Москалї стратили лише в полонених 9.000 людий. Крім сього здобуто 25 гармат, 20 машинових крісів і богато иншого воєнного матеріялу".

Велика битва коло Перемишля за Сяном розпочала ся в понеділок (другого дня Зелених сьвят). В першім дни битви полонено 21.000 Москалїв, в другім 4.000, в третім 5.000 а в четвертім 9.000. Отже в часї 4-дневної битви Москалї стратили знова около 40.000 в полонених і понад сто гармат і машинових крісів.

Коли союзні війска перед місяцем стали гнати Москалів з Карпат і зі західної Галичини, тоді то з Петрограду розпущено вісти, що російська армія задержить ся над Сяном, де заздалегідь приготовила для себе дуже сильно укріплені становища. Тимчасом показало ся, що російська армія по кількох неудачах перемінила ся в череду і стрімголов утікає, щоби хоч в части спасти ся перед неволею. Вона не була доси всилї здержати дальший похід побідних війск союзників. Армія Макензена перейшла вже і Сян, а Москалї утікають дальше та знова заповідають, що вже коло Городка здержать похід Німців.

В Петроґраді великий переполох. Вже у військових кругах російських починають ширити ся вісти, що прийдеть ся незадовго відай зовсїм розпрощати ся з Галичиною. Николай Николаєвич дуже добре се зрозумів, який вплив мало би на його армію цїлковите опорожненє Галичини. Тому то він за всяку цїну постановив ратувати теперішне нещасне положенє російської армії в Галичині. Всї резерви, які були до розпорядимости, кинув він на скріпленє недобитків над Сяном і Днїстром. Найблизші дні покажуть, чи російська армія є ще взагалі спосібна до веденя дальшої війни.

Колиж би Москалям дійсно удало ся при великих зусилях спинити дальший похід Австрійців і Німців в Галичині, то се може Москалям удати ся лише з ослабленєм боєвої лінії в инших місцях, а передівсїм в російській Польщі. Тоді прийшла би черга на Варшаву.

179 ПОЛК РОСІЙСЬКОЇ ПІХОТИ ЗОВСІМ ЗНИЩЕНИЙ.

БЕРЛІН, 29. мая. — Всї напади Москалїв на схід від Сяну відбито, задаючи неприятелеви великі страти. В околиці Сіняви, де вчера наші війска були приневолені уступити до Сяну, неприятель не відновляв нападів. Полудневе крило армії Макензена, на північ від Перемишля посуваєть ся дальше на схід.

Урядовий звіт звучить:

„Наші війска в околиці Перемишля роблять дальше добрі поступи.

„Між ріками Вишнею і Любачівкою, на схід від Радимна і Ярослава, Москалї перевели кілька більших нападів, однак ми їх відбили, спричиняючи неприятелеви великі страти. При тім знищили ми цїлковито 179 полк російської піхоти.

„В околиці Сіняви неприятель не відновляв нападу".

ДАЛЬШІ УСПІХИ СОЮЗНИХ ВІЙСК В БИТВАХ НАД СЯНОМ.

ВІДЕНЬ, 30. мая. — Про дальші успіхи союзних війск коло Перемишля і над Сяном подає австрійський ґенеральний штаб отсї вісти:

„Над долішним бігом Любачівки відбили ми всї нічні напади Москалїв. Москалям не удало ся перейти Сяну коло Сіняви, хоч не щадили нї людий анї амуніції. З великими стратами мусїли Москалї цофнути ся назад.

„Наша тяжка артилєрія острілює успішно становища неприятеля здовж зелїзничого шляху Перемишль-Городок. Полки шестої дивізії здобули 8 російських гармат".

„Наші війска довершили цїлковитого окруженя Перемишля. Острілюванє кріпости при помочи тяжких гармат розпочало ся. Є надія, що Перемишль небаром опинить ся в наших руках".

МОСКАЛЇ ПРИПИСУЮТЬ СВОЮ НЕУДАЧУ ТРІЙЛИВИМ ҐАЗАМ.

ПЕТРОГРАД, 30. мая. — Російський ґенеральний штаб оголосив отсї вісти про положенє в Галичині:

„Битва на правім боці Сяну між Сінявою а Перемишлем триває дальше без жадної більшої зміни. Наші війска відперли напади німецьких війск здовж Любачівки в напрямі Кальникова і Накла. Богато місцевостий переходило тут кілька разів з одних рук до других.

„Послїдні напади розпочав неприятель киданєм бомб з трійливими ґазами.

„До найбільшої битви прийшло в четвер і пятницю на лінії між Дрогобичем а Стриєм. Неприятель, не зважаючи на величезні страти в людях, йшов збитою масою і приступом здобув наші становища.

„Над рікою Сьвічею відперли ми всї напади неприятеля".

НАСЛЇДКИ ГОСТИНИ ЦАРЯ В ГАЛИЧИНІ.

КОПЕНГАГЕН (Данія), 29. мая. — Телеґрами з Петрограду доносять, що „ґрадоначальнік" Львова засудив 232 осіб на кару вязниці від 1 до 3 місяців за се, що ті особи відтягнули ся від зложеня „чолобитні" цареви.

Російські націоналїстичні проводирі опустили Львів. Вони будуть іменовані „ґрадоначальніками" в російських містах. Всяку приватну переписку зі Львовом строго заборонено.

З повисшої телеґрами виходить, що з витанєм царя у Львові справа не пійшла так гладко, коли аж 232 особи, які займають висші становища і які були обовязані урядово явити ся на „чолобитні" цареви, не прибули. Показуєть ся отже, що царя витала дійсно лише улична товпа, нанята за рублї, під проводом галицьких москвофілів-зрадників. Видно також, що цар помимо „сердечного принятя" не дуже був вдоволений з побуту у Львові, коли „ґрадоначальнік" покарав не беручих участи вязницею і видав для міста заборону веденя переписки.

ВОЄННА ДОБИЧА З ПЕРЕМИШЛЯ В РОСІЇ.

ПЕТРОГРАД, 29. мая. — Тягаревим поїздом привезено в Москву воєнну добичу з Перемишля, яка складаєть ся з 8 гармат.

На пяти возах привезено 8 гармат: два 24-центиметрові моздїрі, дві 18-центиметрові гавбиці, дві старі кріпостні гармати на деревляних колїсницях і дві 12-центиметрові далекострільні гармати. Всї прочі гармати в перемиській кріпости Австрійці зовсїм понищили.

З повисших пять гармат є одна сильно ушкоджена, а при двох бракують замки.

Чотири гармати полишено в Москві, де будуть уміщені в Кремли, прочі чотири відвезено до Петрограду.

Се вказує, з якою точностию Австрійці понищили форти і гармати в перемиській кріпости, коли Москалям удало ся вибрати всего 8 штук, і то по части знищених.

В ПРИБАЛТІЙСЬКІМ КРАЮ:

НІМЦІ ПОЛОНИЛИ НА ЛИТВІ І КУРЛЯНДІЇ ЗНОВА 3.500 МОСКАЛІВ.

БЕРЛІН, 29. мая. — Нинішний урядовий звіт ґенерального воєнного штабу подає отсї вісти з поля війни на півночи:

„Над горішним бігом ріки Дубиці наші війска перейшли знова до офензиви. Напад, уладжений на Москалїв здовж дороги, яка веде з Росєни до Ейраголї, приніс добрий успіх. Ми полонили 3.120 Москалів і здобули кілька машинових крісів та значну скількість воєнних матеріялів.

„На полудневий схід від Куртувян і Кельмів відбили ми кілька нападів Москалїв, причім полонили знова 380 Москалїв".

Яке воєнне значінє можуть мати воєнні операції на Литві і в Курляндії, годі на разї близше означити. Одно однак можна вже нині ствердити, що німецька армія через свою живу акцію на півночи змусила Москалїв вислати туди значні відділи війска, щоби охоронити боєву лінію Ковно-Вильна-Ґродно від цїлковитого відотненя.

В ІТАЛІЇ:

АВСТРІЙЦІ ВІДБИЛИ ВСЇ ІТАЛІЙСЬКІ НАПАДИ НАД РІКОЮ ІЗОНЦО.

ВІДЕНЬ, 30. мая. — На терені війни з Італією не зайшли жадні важнійші події. До першої більшої битви прийде над рікою Ізонцо в околиці укріпленого міста Ґориції. На границї Тиролю італійські відділи поутїкали, коли зі сторони Австрійців впали перші стріли.

Урядовий звіт, оголошений австрійським ґенеральним штабом, подає отсї вісти:

„На границї Тиролю і Каринтії прийшло вже до перестрілки артилєрії. Коло Кортіни італійські відділи підійшли до наших становищ, але вже по перших стрілах утїкли.

„На північ від міста Ґориції і над рікою Ізонцо коло Монфальконе наші передні сторожі відбили без жадної трудности напади італійських відділів".

Італійські телеґрами перейшли в подаваню фальшивих відомостий своїх союзників. Кожда телеґрама з Риму приносила вість про нову побіду Італійців над Австрійцями. Італійські війска мали вже заняти аж 14 австрійських міст. Кожда оселя в горах привиджуєть ся Італійцям яко місто.

Та італійські телеґрами не без причини, але зовсїм нарочно пускають в сьвіт такі вісти. Після обчислень самих Італійців находить ся лише в Злучених Державах понад 800.000 італійських резервістів. Отже італійське правительство числить на се, що через оголошенє побід заохотить Італійців до повороту до краю.

Доси чули ми про здобуванє Італійцями міст, а небаром почуємо про здобуванє австрійських фортів, зовсїм на спосіб Москалїв в перших початках війни в Галичині.

АРХИКНЯЗЬ ЕВГЕН ГОЛОВНИМ КОМАНДАНТОМ ВІЙСК У ВІЙНІ З ІТАЛІЄЮ.

КОПЕНГАГЕН (Данія), 29. мая. — Телеґрама з Берліна доносить, що австрійський архикнязь Евген зістав іменований головним командантом австрійсько-угорських війск, висланих проти Італії. Архикнязь був в послїднім часї шефом ґенерального штабу австрійської армії проти Сербії.

УМОВА РОСІЇ І ІТАЛІЇ ЩОДО ВИМІНИ ВОЄННИХ БРАНЦЇВ.

РИМ, 29. мая. — Часопись „Трібуна" подає, що італійське правительство зробило з Росією умову, на підставі котрої Росія зобовязуєть ся видати їй австрійських полонених, які з походженя є італійської народности. За се Італія обіцяла Росії, що буде їй відсилати австрійських бранців, які належать до польської народности.

Видно з того, що Москаль числить навіть галицьких Поляків за своїх союзників, коли поставив такі услівя Італії.

НІМЕЧЧИНА І ЗЛУЧЕНІ ДЕРЖАВИ:

ВІДПОВІДЬ НІМЕЧЧИНИ НА НОТУ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ.

ВАШИНҐТОН, 30. мая. — Правительство Злучених Держав одержало нині відповідь Німеччини на ноту, вислану їй перед двома тижнями. Відповідь Німеччини написана в тонї дуже спокійнім. У второк відбудеть ся під проводом президента Вілсона повне засїданє кабінету, на якім буде переведена дискусія щодо відповіди Німеччини.

У своїй відповіди Німеччина оправдує дотеперішний спосіб веденя війни на мори при помочи підводних лодок яко один із способів самооборони.

Щодо затопленя анґлійського корабля „Люзитанії", то на підставі вістий, які одержало німецьке правительство, отсей корабель стоїть на лісті анґлійської воєнної фльоти. „Люзитанія", для своєї оборони перед підводними лодками, мала на покладі укриті гармати. Дальше „Люзитанія" мала великий набір амуніції і везла канадійських рекрутів. На підставі законів Злучених Держав, жадне корабельне товариство не сьміє брати на свій поклад пасажирів на ті кораблї, якими йдуть транспорти амуніції або взагалі вибухових матеріялів. Німецьке правительство прийшло навіть до переконаня, що Анґлійці нарочно набрали американських пасажирів, аби вони служили їм за охорону перед нападом підводних лодок.

Що знова тичить ся двох американських кораблів „Кушінґ" і „Ґолфлайт", то німецьке правительство вже передше заявило, було, що не має жадного наміру наносити шкоду невтральним кораблям, коли вони нічим не провинили ся. Противно, німецьке правительство видало вже кількакратно відповідні зарядженя. Коли однак деякі невтральні кораблї понесли шкоду, то се стало ся з причини помилки нерозпізнаня корабля. І сему завинило богато анґлійське правительство, яке на своїх кораблях уживає часто невтральних прапорів. Однак у всїх подібних случаях є німецьке правительство готове заплатити відшкодованє. В спірних случаях німецьке правительство годить ся віддати справу до порішеня міжнародній комісії.

"SVOBODA" (LIBERTY)
the Ukrainian newspaper
published three times a week: Tuesday, Thursday and Saturday by Ukrainian National Association at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Established 1893.

JOSEPH STETKEWICZ, editor
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

ANDREW SAWKA, manager
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as second-class matter March 30, 1911, at the Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of March 3, 1879.

SUBSCRIPTION:	ПЕРЕДПЛАТА:
In United States:	В Злучених Державах:
$2.00 per year	на рік $2.00
$1.00 per 6 months	на пів року $1.00
0.75 per 3 months	на 3 місяці 0.75
In Jersey City, Canada and other foreign Countries:	В місті Jersey City, до Канади і других країв:
$3.00 per year	на рік $3.00
$1.50 per 6 months	на пів року $1.50
$1.00 per 3 months	на 3 місяці $1.00
Single copy 3 cents.	Поодиноке число 3 центи.

За кожду зміну адреси платить ся 5 центів.

Адреса: SVOBODA
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Всі моні-ордери і чеки треба виписувати на адресу „Svoboda".

При висиланю замовленя належить долучити моні-ордер або чек.

Число телефону 498 Jersey City.

За всі оголошеня поміщувані в „Свободі" редакція не відповідає. — Рукописий не звертає ся.

З'ЄДИНЕНА „ГОЛОВНА УКРАЇНСЬКА РАДА" У ВІДНИ.

(З віденської „Свободи").

День 30. цьвітня с. р. став днем історичним для українського народу. В тім дни зникли границі, які доси ділили синів одного народу, перший раз сотворено спільну політичну орґанізацію, яка має на цїли в теперішній сьвітовій війнї, в котрій український народ положив найбільші жертви, бути речником стремлїнь та інтересів цїлої України, яка має на меті сотворити основи до спільної діяльности — передівсїм політичної, — всїх Українцїв без огляду на дотеперішні кордони. Є се перший случай від великої революції українського народу під проводом Богдана Хмельницького в 1648. р., коли цїлий український нарід оживила одна спільна думка — одна мета — стремлїнє до осягненя власної політичної самостійности.

Теперішна сьвітова війна, якої велика частина розгриваєть ся на українських землях, дала товчок **до згуртованя всїх трох галицьких українських партій, які мають ясну народно-політичну програму, в одну спільну орґанізацію — „Головну Українську Раду" з метою, спільними силами змагати до визволеня закордонної України з російського ярма і сотвореня з неї окремої української держави.**

З тоюсамою цїлю повстала в Австрії зараз по вибуху війни окрема орґанізація українських політичних еміґрантів з російської України під назвою „Союз для Визволеня України", якого мета, осьвідомленє европейської публики, а передівсїм аґітаційною роботою серед українського населеня за кордоном причинити ся до скоршого приходу хвилї, коли поневолена Москвою Україна скине московське ярмо і стане жити власним політичним житєм.

Але довго бракувало спільної орґанїзації, яка на час війни обнимала би весь український політичний табор без огляду на кордони, заступала інтереси всего нашого народу в сю велику, переломову хвилю і при твореню нових міждържавних відносин підчас мирових переговорів, зуміла як найлїпше забезпечити наші народні і політичні інтереси.

Сего великого дїла, **сполуки всїх політичний партій з цїлої австрійської України з політичною орґанізацією закордонних Українцїв,** довершено дня 30. цьвітня с. р. на спільній нараді відпоручників всїх українських політичних партій і орґанізацій. Нинї маємо одну Загальну Українську Раду, яка від сю пору стане речником всего великого українського народу.

Витаючи щиро сю радісну появу в нашім політичнім житю, ми певні, що Загальна Українська Рада сповнить надії, які покладає на неї цїла українська суспільність, що завдяки її працї і заходам по теперішній воєнній заверусї на поневоленій українській землї засяє для нас ясне сонце політичної Свободи.

Ще не вмерла Україна!

АНҐЛІЙСЬКІ ЧАСОПИСИ ПРО УКРАЇНСЬКУ СПРАВУ.

Богато писало ся про українську справу в анґлійській пресї. З огляду на зміст можна подїлити сї статї на політичні і культурно-літературні нариси. Найбільше писалось про українську справу в лондонськім тижневнику „Ді Ню Ейдж". Тут крім інформаційної статї про нашу літературу Вас. Левицького „Українська література" (31. XII. 1914), находимо в числї з 10. XII. 1914. р. переклад новелї В. Стефаника „Злодія зловили" (перев. Джорджа Рафаловича), який викликав на сторінках згаданого журналу живу полєміку. **Ряд інформаційних статий про культурні відносини Українцїв в Галичинї подає один з очевидцїв нашого Шевченківського сьвята з минулого року д. Рейзер в журналї „Ді Варсіти — Ді Ісіс" п. з. „Галичина в 1915 р.".** Автор інформує читачів про Шевченка, якого могилу берегли в минулім році російські жандарми (фотоґрафію поміщено в одній лондонській часописи), говорить про покривдженє Українцїв у Галичинї в користь Поляків, а відтак з запалом описує Шевченківське сьвято, в якім взяло участь 28 тисяч народу". Похід—пише він — був на причуд гарний, а ґімнастичні попиcи були наче виконанєм найкрасшої ґімнастичної орґанізації". Подавши ілюстрацію зі Львова, автор пише дальше особливо про церкву св. Юра, а при сїй нагоді висказуєть ся похвально про митрополита Шептицького, що „все підпомагав українську націю в боротьбі з Поляками і Росією", що був „меценатом штук" і виховав гурток артистів. Згадує автор і про справу українського унїверситету і про траґедію Коцка. Дальше автор описує свою дорогу до Угерцїв, до господарської школи „Просьвіти" в Угерцях, стрийського повіта, з захопленєм росказує про гостинність в сїй школї, добру науку, миле вражінє, яке зробили на нього сїльські дїти у гарно вишиваних сорочках і пр. Найшли в його описї своє увіковічненє також і славні дороги східної Галичини, де „болото заглибшки на 12 до 14 цалїв було ще марницею!" Опісля описує автор принятє в Самборі, а відтак повний одушевленя для села Кульчиць, котрого мешканцї є потомками надїлених шляхотством, ще князем Львом шляхтичів, що величають ся славним предком Кульчицьким, першим віденським і взагалї европейським каварником. **З гумором писана тут стріча з бувшим американським еміґрантом і принятє у мужика.** „Коли пишу се, бачу,—каже автор—як він усьміхаючись стоїть на малій стації і вимахує капелюхом. „Бувайте здорові, товариші! Рад, що приїхали! Ще колись побачимось!", — так кінчить автор сей роздїл. Взагалї сей, як і инші описи нашого краю, повні одушевленя для його краси і народу. Потім описує автор Дрогобиччину, „край нафти", і звертає передівсїм увагу на старинну деревляну церкву, побудовану в XIII. або XIV. віці чумаками, яка виказує у своїм стилю візантійський вплив. Її прикраси вказують на смак артиста, а особливо замітні образи, на яких римські жовнїри одїті в козацький одяг. Далї йде опис салїн, рафінерії нафти, а відтак бориславська панама. Перед льокалем українського касина, прибраного в синьо-жовті прапори, привитали гостий між иншими також Українські Стрільцї, що „виглядали — як пише — дуже моторно і по анґлійськи у своїх хакі-унїформах". Скелї в Уричи загадкового походженя становили, як каже одна леґенда, кріпость для польських і українських князїв.

Далї вихвалює автор красу української піснї, між иншим народного гимну, а відтак описує Стрий, де передівсїм звертає увагу на „Сокільський Базар" з його гарними мережковими річами і килимами, що нагадують рідкі еспаньсько-мавританські килими. Молочарська Спілка будить в нїм гадку, **чого би то не доконав український народ, колиб не його прикра доля".** Коломийка, яку автор бачив у Стрию, робить на нього таке вражінє, що на його погляд, вона „будить небіщиків з гробів".

Сї широкі спомини ще не закінчені. Опис Галичини з пятьма гарними ілюстраціями подає „подорожник" в часописи „Ді Квін, ді Лейдіс Нюспейпер" (з 24. X. 1914) п. з. „Східна Галичина, нова російська провінція". Подавши число Українцїв у Галичинї, автор подає цікавий опис польського Жида, що є „справжним символом смутку, нехарности і мізерії". В противенстві до Жидів **українські мужики — пише — живуть чисто, „їх манєри милі, їх чемність гідна подиву"** — „нема на сьвітї красших християн". Всї вони сьвідомі своєї національности і не чужі їм імена їх сьвіточів історії і культури. **„Вони мають мабуть — пише дальше — найкрасші народні піснї в сьвітї",** а очи автора часто росили сльози, коли він „в тиші галицької ночи слухав чистих мельодій їх простих сїльських хорів". Далї вказує автор **на єдність між українською інтелїґенцією і мужиками в Галичинї.** Хоч грецько-католицька релїґія галицьких Українцїв в Росії не признана, то автор яко прихильник Росії вірить, що царизм не буде під тим оглядом давити новозавойованої території, і він ніяк не може дати віри слухам про вивезенє шановного митрополита російським військом. — Подібна інформаційна стаття, прикрашена фотоґрафією вінїпеґської Українки в народнім одязї, находить ся в журналї „Канада" (з 14. XI. 1914) п. з. „Вінїпеґські Українцї" авторка: Флоренс Рендал Лівсей). „Мабуть не богато Українцїв бореть ся за Австрію. Тутешні щасливі в Канадї і пересьвідчені, що вони покинули тиранїю у старих краях. **Одначе, колиб прийшла нагода забезпечити Українї волю — „сей край з 35,000.000 населеня, — край якого нема на жадній карті"** — старий український край, боров ся би. Австрія поводила ся з ним красше, ніж Росія, але щойно недавно вона завела реформи тай то вимушені. Росія дасть найбільше тепер". Так пише Канадійка. Байдуже їй, що її „українська служниця Ганька" каже: **„В Австрії ми маємо свою мову. В російській Українї нам навіть вона заборонена".** До статї додано переклад Шевченкового „Косаря" пера п-нї Е. Л. Войнїч п. з. „Ді Ріпер".

Ілюстрована часопись „Ді Філд" (з 27. II. 1915) дає опис лемківських гір з двома ілюстраціями. Автор інформує своїх читачів, що Українцї належать до православної церкви і через те заприязнені з Москалями (?!). — В „Ді Манчестер Ґардіен" (з 26. II. 1915) Росалїнд Траверс Гіндман в описї „На Буковинї" називає Українцїв „найчистійшою і найстаршою славянською кровю" і каже далї: „Вони є цікавим народом **і можуть, завдяни своїй великій чисельности і розбудженій національній сьвідомости відіграти важну ролю в будучности".** Згадуєть ся також про цареславну пропаґанду серед нашого народу і т. п. Коротенькі замітки про релїґійні і політичні відносини у східній Галичинї подає лист Даґлеса Фокса Пітта до редактора часописи „Сондей Таймс" (під датою: 21. II. 1915) і нотатка в „Кетолік Геральд" (з 20. II. 1915). „Ді Кріщен Ворлд" (під датою: 5. XI. 1914) містить статю п. з. „Держава — сорокатий зшиток". Написана вона в русофільськім дусї й повна ріжних брехонь та баламутства. — Польський приятель, проф. Брус Боевел у статї „Нова Польща: як має вона сформолуватись?" в часописи „Ді Менчестер Ґардіен" (з 19. II. 1915) мріє про будучу Польщу на лад колишних польонофілів з Парижа і з Риму, а притім згадує і про відродженє українського та литовського народа в половинї XIX. віку, котрий поставив ся ворожо до Поляків і певно не привів би сих народів до польського табору. **„В дїйсности — міркує автор — український національний рух зводить Москалїв і Поляків до тїснїйшої злуки".** (Замітне зізнанє). — Гарну статю п. з. „Унїятська церква в Галичинї" дає Дж. Рафалович в ілюстрованім католицькім тижневнику „Ді Юніверс" (з 19. II. 1915). Тут виймаємо тільки слова, якими автор оцїнює значінє і заслуги митрополита Шептицького. „Митрополит Шептицький є не лиш добрим пастирем; він поступовець, праведник, сьвятий, гуманний і дїяльний. Він записав своє імя на кождім кроцї житя. Читачі „Юніверс"-у не всилї зрозуміти як слїд задачі, з якою він зустрів ся, коли з Василїянина став унїятським епископом".

„Російський знавець", що „часто дописував до найкрасших тижневників і місячників", подає в „Лейбор Лідер" під датою 10. XII. і 17. XII. 1914. довшу статю п. з. „Війна — російський заговір", де здирає маску з російської дипльоматії та подає повний і вірний образ підпольної роботи в Галичинї російських платних аґентів. Росія — каже він — з дня на день більше старалась засїяти нельояльність в Австрії. „Інтриґантський дух російської політики є неймовірно великий". Коли автор дізнав ся, що Росія готовить ся до війни, він поїхав до Галичини враз з другими Анґлійцями. В Галичинї живуть Українцї, що належать до великої нації, розселеної також в Росії, на Угорщинї, в Канадї і у Злучених Державах. **Росія хоче їх усїх закріпостити. „Як би я хоч на хвилю міг подумати — пише він, — що сей народ не почував ся би гірше під новим ярмом, то я радо мовчав би. Але Росія не дожидала навіть кінця війни, а вже зачала свою політику терору. Масові арештованя, вилючаючи і арештованє архиепископа, вже зачались".** Потім іде образ русофільської пропаґанди, причім автор подає свою розмову у Львові я одним з „найбільше відомих аґентів московської правлячої кліки". Мармароський процес, в якім був вмішаний звісний ґраф Бобрінський, виказав цїлу низку хитрих інтриґ московського заговору проти Австрії, уложеного Бобрінським. Між українським народом ширено між иншим такий летучий листок: „Російський цар в незгоді з вашим цїсарем. Він незабаром загорне всї угорські округи, де живуть Русини. Ви мусите вже тепер приступити до російської православної церкви, бо коли цар прийде до свого краю, він уставить Русинів, що приняли православє по правицї, а Русинів-католиків по лївицї, а відтак прикаже першим стріляти на других". Не меньше злочинів виказав львівський русофільський процес, якого героєм був Бендасюк „з очима фанатика". **Судями були Поляки і два польські жиди.** „Вони були перетомлені процесом і нераз я бачив, як вони заїдали бісквіти і оріхи, або читали часописи, коли переводжено докази вини". **Далї згадуєть ся про русофільський напрям серед вшехполяків і їх надії на відплату в Королївстві за увільненє обжалуваних.** Вирок увільнив усїх — та се не було для нїкого несподіванкою. Осьтак приготовано нинїшню війну, до якої „Австро-Угорщина була рішучо зневолена". **На українськім народі доконано насильства. „Нашу (анґлійську) дипльоматію, застарілу, зле поінформовану, хитку і схильну до впливів, треба ганити передівсїм. Чи найдеть ся хтось, що знає Росію, який би думав, що Українцї будуть щасливійші, як буде підписаний договір? Як так, то чому їх Росія насилує нинї? Чому звиш 200.000 Українцїв утїкло зі Східної Галичини?"... „Чи маємо покласти британїйський підпис на договорі, який передає т. зв. галицьких „Росіян" самодержавному безправному урядови?** Коли так, то се буде новим „свистком паперу".

СУМНІ ВІДНОСИНИ В РОСІЙСЬКІЙ АРМІЇ.

„БОЖИЙ ЛИСТ" ДО САЛДАТІВ.

При Москалях, полонених в послїдних битвах у Карпатах і в Галичинї, найдено чимало так званих „божих листів". „Божі листи" походять з російського монастиря в Почаєві. Їх роздавали салдатам російські військові власти, щоби загріти їх до боротьби за батюшку-царя.

Один із тих „божих листів" є отсего змісту:

Божий лист до русских воїнів!

Отсей лист найдено в церкві почаївського монастиря за образом Пречистої Діви Марії. Сей лист писав власноручно Син Божий Ісус Христос до Пречистої Діви Матери і хто його перечитає, сему війна дасть щастє; він принесе щастє також батюшці, цареви всеї Росії, щоби міг побідити всїх своїх ворогів.

Русский воїне! Я, Ісус Христос, приказую тобі, щоби ти, коли перечитаєш отсе письмо, подав його дальше своїм товаришам. Наш пан і володітель, великий і всесильний цар, найшов ся враз зі своїми народами у великій небезпеці. Неприятель напав на нього, хоч він над цїлим сьвітом мусить володіти, щоби всї люди на земли могли натїшити ся його добротою і благословенством. Великий і могучий цар імив за оружє, щоби разом з вами, русскі воїни, розширити спадщину своїх батьків.

Він разом з вами розпочав побідну війну і вашим обовязком є, пролити за царя кров та жертвувати своє житє. В диких битвах є разом з вами благословенство Пречистої Діви Марії і Вона вам буде товаришити в побіді за правду. Немилосерний ворог нищить нашу Росію. Памятайте на оставші дома родини, на ваші жінки та діти.

Колиж не схочете боронити держави та царя і не побідите, тоді ви не варті сонця, щоби вас огрівало, не варті повітря, яким віддихаєте, тоді ви не варті ні жнив ані ласки царя, яка вас окружає лучами щастя.

Майте ся на увазі! Хто з вас попаде в руки ворога, сей помре смертию смерти. Він буде проклятий на віки, він стратить раз на все царство небесне, а діти його будуть покутувати аж до семого поколїня і страшний гнів царя буде тяжіти на них.

Боріть ся в імени Пречистої Діви і царя, бо вони є всюди присутні!

БРАК ОРУЖЯ, ПОЖИВИ І ОДЇНЯ.

Велика часть полонених Москалїв є у віцї 19 до 20 лїт. З оповіданя полонених виходить на се, що по двотижневих вправах вислано їх на поле війни. Також згадують вони, що до війска покликано в послїдних часах і 18-лїтних.

Нарікають на дуже лиху поживу, яка по найбільшій части складаєть ся з консервів мороженого мяса. Ледви на шість днів припадав один бохонець хлїба. Однак дуже часто лучало ся, що пожива не прийшла на час, а тоді нераз і по два дні треба було голодувати.

Помимо зимної пори року богато салдатів не мало блюзок, лише вдївали плащ на сорочку. Цїлими місяцями не змінювали зовсїм біля.

Амуниція для крісів в більшій части була давного виробу — давні остро закінчені кулї. Часть жовнїрів не мала зовсїм оружя. В часї приступів на становища неприятеля перші ряди салдатів були зоружені в деревляні палки, обиті сталевою бляхою. Того рода оружє мало служити до перетинаня дротів, які боронили приступу до ворожих закопів.

ВЕЛИКЕ ЧИСЛО РОСІЙСЬКИХ ЗБІГЦЇВ.

Голод, холод і лихе зоруженє — все те було причиною, що російські жовнїри часто переходили нераз і цїлими віддїлами на противну сторону, віддаючись добровільно в полон неприятеля. Таких случаїв, особливо в битвах в Карпатах, було дуже богато. Як примір многих подібних випадків нехай послужить отся подія:

Одного дня приприводив австрійський жовнїр салдата-збігця до військової кватири. Австрійський комендант сказав йому, що без кріса його не візьме в полон і сказав йому вертати назад до Москалїв. Салдат відійшов. Але незабаром зявив ся знова, ведучи зі собою кількапайцять своїх товаришів; тим разом всї салдати були з крісами. Салдат повідомив австрійського команданта, що також і прочі на даний знак прийдуть сюди. На другий день рано комендант вийшов на означений горбок, даючи Москалям хустиною умовлений знак. Від боєвої лїнії почали надходити салдати — було їх около пятьсот. Всї були раді, що без нараженя себе на утрату житя, найшли ся в полонї.

Число збігцїв з кождим днем почало зростати. Російські військові власти звернули на се пильну увагу і видали дуже строгі розпорядки. За найменьше підозрінє карано салдатів смертию на місци. Ночами здовж фронту боєвої лїнії відбували сторожу кінні віддїли козаків. Вони мали приказ кождого салдата, якого найдуть поза боєвою лїнією, сейчас повісити. Після тих строгих зарядження число російських збігцїв значно зменьшило ся.

Не тяжко догадати ся, що з причини такої масової дезерції московських салдатів до австрійського табору появив ся і наведений висше „Божий лист", який нібито мав написати сам Ісус Христос до своєї Матери в Почаєві.

Бідний той цар московський і його православне воінство!

ЛИСТИ З РІДНОГО КРАЮ.

I.

Лист від одного з Українських Січових Стрільцїв, родом з села Чишки, повіт Золочів.

Найдорозший Миханю! Я в рядах Українських Січових Стрільцїв. Знаєш, що тепер цїла Европа провадить війну і наші Українцї не лишились позаду. З усїх сторін напливають охотники і стають в ряди, щоби боронити Україну, та виборoти лїпшу долю для нашого народу і нашої Вітчини України. І я яко сьвідомий Українець не лишив ся послїдний, а пійшов з ґвером в руці та з надією на Бога, що нам допоможе і наше дїло поблагословить. Не знаю коли, але здаєсь за пару день вирушимо на поле битви, тому, найдорозший Миханю, не жури ся; все лежить в руках Всевишнього. Я знаю, що Тобі богато винен і жаль менї дуже, що не можу нічим віддячитись. Поверну чи ні, то часть по мамі є Твоя. Прийми хоч сей малий кусник паперу від мене. Як почуєш, що я впав на поли битви, то згадай деколи про мене не злим тихим словом. Мене кличе наша Вітчина — Ненька-Україна і смерть для мене не страшна. Як колись козаки бороли ся з ворогами, щоби боронити свою волю і права України, так тепер і ми робимо. Кождий Українець, що любить свій народ і свою Україну, повинен стати в ряди з нами, а коли поборемо наших ворогів, то і Ненька-Україна пригорне всїх нас до свого лона. Тоді з уст народу загремить пісня волі: „Ще не вмерла Україна!" Прощай, найдорозший Брате! Трудно, щоби ми вже побачились; хиба на другім сьвітї побачимось і будемо тїшити сь, що наші наслїдники будуть щасливійші від нас. Бувай здоров і прости, коли я що злого Тобі зробив, бо можу стати перед судом Всевишнього. — Твій брат Микита.

II.

Лист з Купчинець, повіт Тернопіль, писаний до М. Дусановського в Ню Йорку, дня 9. цьвітня 1915.

Дорогі Дїти і Вп. любий Приятелю! Подаю Вам до відома, що лист від Вас я отримав, за котрий Вам сердечну подяку складаю. Я лист отримав 5. цьвітня, а Ви його вислали 13. січня. Я дізнав ся від Завістовського, що є в Тернополи, то-м ходив за ним, бо тут до Денисова почти нема — [illegible] до тла. Окрім того спалені в Денисові: школа,

склеп, канцелярія, обі корчми і 92 посілостий господарських. У нас в селі не було огню, тілько всі двори спалені. В Денисові постріляли салдати 12 людий, а у нас тілько Івана Чорнія пробив один салдат шаблею таки в його хаті. Коло нас була битва: били з канонів на горі коло сьвятого Тадеуша до денисівського гаю; друга велика битва була від каплички (на горбочку біля зелізничої стації „Денисів-Купчинці" — Ред.) на Денисів. У нас тепер добра біда, бо Австрийці забрали зі села 256 фориманів (шпанів) і вони десь пропали. Хлопів у селі тепер дуже мало, бо всі військові пішли на війну, а решта на форшпанн — тай вже по хлопах. Ми тепер уже правдиві Росіяни... Перемишль уже відобраний: мусіли Австрійці піддати ся через голод. Але і коло нас таке вороження, бо в осени то може який сотний загін кавалок житом, а решта поля лежить облогом. Фільварок жаден не сіяв нічого. І тепер трудно дещо посіяти, бо не годен коний дістати. Найліпший ґазда ходить тай думає, бо хоч собі яку калку вкупив, то воза і на лік шукай в селі. А всьо дороге і не приступиш до нічого, бо коли зелізниця доставляла, то всьо було, а тепер пачка сірників коштує 5 крейцарів.

Так уже перша війна коло нас перейшла. Ніякі зелізниці не доступні для цивільного населеня; ними возять лише без перестанку поживу для війска на фронт, а відтам вертають знова з раненими салдатами. Як би нам не достарчували поживи возами з глубини Росії, то прийшло би ся з голоду гинути. Тепер наступає друга війна і вже Бог знає, чи перед нею виховаємо ся. Бо то не тисячі людий упало! Вже не тілько з упавших тіл людських, але навіть з пролитої крови воздух зіпсуєть ся. У нас коло каплички на Завістовського поли в одній могилі лежить двох офіцирів, в другій чотирнайцять, в третій один; в четвертій знова лежить з Денисова Корпак і його син, зі двора коваль Міхлів, син, двох людий зі Львова і 10 коний. Коло денисівської рогачки поховано також двох офіцирів.

У нас тепер російських салдатів всюди повно: і на стації і по будках... По містах і селах патрулюють шандарі російські. Ґазет жадних не маємо, тож не знаємо, що далї від нас дієть ся. Школи всї позамикані. Прав єще жадних не маємо; всї мусять робити те, що губернатор розкаже.

Ще перед війною забрали Австрійці деяких попів: від нас взяли о. Микитка, а крім того попів з Городища, Ходачкова, Росоховатця і инших околичних сіл. На цілу нашу околицю остав ся священик лише в Денисові і в Богатківцях. Згаданих попів забрали за шпигунство і неодин з них пострадав уже життє.

Поздоровляю щирим серцем Вас, мої Діти, і Вас, Михасю, Вашого ґазду Миколая і його родину. Цілую Вас всїх зі слезами, бо Господь знає, як ся з нами стане. Оставайте здорові з Богом! — А деж наш Вівчаренко?

Тимко Білий.

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЇ.

В СПРАВІ КИРИНІ СКРЕНТОНСЬКОГО РОЗМЕТОВОГО СОЮЗА.

Читач „Свободи", Скрентон, Па. Ваше обурене на ґазету „Народну Волю" цілком слушне. Вона ніяко без кирині не може дихати, бо се її одинокий „рух", який вона робить на американській Україні. Більше ні до чого вона, видко, не здатна.

Коли уряд скрентонського розметового Союза посилає, як кажете, киринників проти Українського Народного Союза, то ми йому цілком не дивуємо ся, бо він знає, **що скрентонський Союз повстав з кирині і тільки при помочи тої нещасної кирині може дальше животїти і дихати до якогось часу для дальшої кирині.**

Але дивуємо ся, що ще між американськими Українцями можуть найти ся такі легковірні люди, котрі дадуть ся туманити розметовим „патріотам".

Адже вони живуть не в **Африці ані в Австралії, але тут таки в Америці і бачать, що тут діється з усіми запомоговими орґанізаціями, усіх народностий.** Адже бачать вони, як ріжні орґанізації, котрі ще не перевели у себе реформи, з поспіхом і зі страхом приготовляють ся до недалекої реформи, яка не мине ніодну орґанізацію, без огляду на се, чи то польська, чи то словацька, чи то італіянська, чи українська, чи угро-руська, чи кацапська.

Американські власти не мають окремих законів для кождої народности зосібна, або й для кождої орґанізації. Закони для всїх однакові, навіть для скрентонського розметового Союза. І він вже з розметом своїм довго не потягне і далеко не зайде.

Американські Українці, котрі читають також польські, словацькі або угро-руські ґазети і стрічають ся з людьми з орґанізацій, які ті ґазети заступають, — чейже видять, який там неспокій, як все ладить ся, хоч зі страхом, до реформи!

Коли вони се бачать, то повинні розуміти, до чого йде, і не повинні давати ся туманити якомунебудь розметовому мантієви, але витолкувати ще йому на розум, як справа стоїть і відіслати його з'його ниїтком до дому.

Треба знати американським Українцям, що ті, котрі тепер переходять до розметових орґанізацій, роблять собі на шкоду. Бо коли в тих розметових орґанізаціях буде переведена реформа за два роки, то тоді вони будуть о два роки старші і від того старшого віку та зреформована орґанізація вимірить їм тоді членські вкладки, які вже будуть вони платити до кінця свого житя. Колиж би така орґанізація, з уваги на свої дотеперішні слабенькі підстави, упала підчас своєї рефоми, а її члени перенесли ся знова до другої орґанізації, то однаково мусять платити членські вкладки від того старшого віку.

З ТОГО ВИХОДИТЬ ЯСНО ЯК НА ДОЛОНИ, ЩО ХТО ЩЕ В ТЕПЕРІШНУ ПОРУ ЗАПИСУЄТЬ СЯ ДО РОЗМЕТОВОЇ ОРҐАНІЗАЦІЇ, ТО ЛИШЕ СОБІ ШКОДИТЬ І НАРАЖУЄ СЕБЕ НА НЕПОТРІБНІ СТРАТИ.

Розметовій орґанізації в теперішну пору вже не може бути в голові запевнене і забезпечене всїм своїм членам посмертного, а лише те одиноке, щоби ще за той короткий час їх животїня було де „загубити" розмети, **які зі спиненєм допли善 молодих еміґрантів з Европи по війні, мусять іти в гору,** а з більшим числом членів все лекше передержати ніж з меньшим. **Словаки вже тепер у своїх ґазетах пишуть, що боять ся, що в короткім часї розмет може підскочити на 5 долярів, а тоді, як молоді покинуть орґанізацію, то вона сама вже впаде, бо тоді смертність страшно зросла би і розмет пійшов би так високо в гору, що члени не всилї були би його платити.** Так пишуть Словаки, котрі бачать добре і розуміють, що мусять пійти слідом Українського Народного Союза, коли хотять ратувати ся перед упадком і станути на такій кріпкій основі, щоби не **РОДИНАМ КІЛЬКАДЕСЯТИ АБО КІЛЬКАСОТ ЧЛЕНІВ,** котрі помруть в найблизших роках, дати запомоги, **але, щоби забезпечити і запевнити всїм кільком чи кількадесяти тисячам членів їх посмертне, аби їх родини опісля не потребували плакати, що батьки платили, а орґанізація пропала і посмертне пропало.**

Кождий письменний чоловік, котрий знає трохи по анґлїйськи, може взяти свої папери і статут розметової орґанізації, наприклад скрентонського Союза, **і пійти з тим до стейтових властий та спитати ся, чи така то орґанізація з таким то статутом і такою то системою може дати запевненє і забезпеченє на посмертне, яке обіцює, і на як довго, а довідаєть ся, коли хоче ще довше жити ніж два роки, чи варта йому належати до такої орґанізації.**

Совісний урядник або і кождий розумний чоловік, що не має на гадці пустої і глупої кирині, але здорово дивить ся на сьвіт і розуміє як слїд справу запомогових товариств в Америці, скаже так:

— **Нема вже сенсу в теперішнім часї переносити ся до розметових орґанізацій. Також нема сенсу тим людям, що не належать ще до жадної орґанізації, в теперішну пору записувати ся до „розметівки", бо лише ще два роки будете дурно платити розмети, а потім дадуть вам висшу таксу ніж би вам дали тепер. А до того може так стати ся, що як розметова орґанізація впаде, а споміж членів, що тоді не будудь належати до жадних орґанізацій, умре якесь число, то їх родини через нерозважність батьків або через їх легковірність і добродушність не дістануть жадної запомоги. Тому, як бачите, як є тут рація в переходженю до других орґанізацій, то власне якраз противно — з розметових до відновлених на основі плаченя вкладок після літ, — бо тоді зискаєте те, що по двох роках вам вкладки не підвисшать і вже до кінця свого житя будете платити після одної і тоїсамої такси. Крім того ви можете бути спокійні вже тепер, що посмертне вашим дїтям не пропаде і не потребуєте тим цілком журити ся, бо вже американські власти про се подбають!**

Ось-так сказав би кождий чесний, совісний і розумний чоловік, а на кінци ще додав би ті слова:

— Колиж мантії з розметового Союза туманять вас своїми аґітаційними квітками, **то пустїть їх „на розмет", викиньте їх на сьмітє!"**

НОВИНКИ.

В СПРАВІ „РОЗМЕТОВОЇ КИРИНЇ".

В останнім часї одержали ми кілька листів з ріжних місцевостий у Злучених Державах, в яких наші дописувателї пишуть, що скрентонський розметовий Союз вислав по „плейзах" своїх поплечників, аби манили членів У. Н. Союза до своєї „орґанізації". Наші дописувателї зазначують, що ті поплечники розвели дійсну кириню, аґітуючи в несовісний спосіб і туманять людий, не обізнаних зі справою та не знаючих вартости „розметівок" — як один до нас пише — в теперішну пору, коли наслїдком змінених обставин і під напором американських властий всї орґанізації приступають до перебудови від основ. Роздають ті мантії якісь аґітаційні квітки, в яких брудним способом чванить ся ту „розметівку" скрентонську.

Розумієть ся, що з такими квітками нема що иншого робити, лише **„пустити їх на розмет"**, але треба також людям, котрі справи як слїд не розуміють, вияснити, **в яку іграшку бавить ся з ними скрентонська „розметівка", коли має чоло тепер ще себе людям поручати.**

Про се пишеть ся у нас раз-враз в часописи і ті, що се читають, сподїваємо ся, самі вже справу добре знають і другим пояснять, як слїд.

Одначе мимо того **в нинїшнім числї „Свободи"** в рубрицї „Переписка Редакції" даємо доволї простору відповідь на се питане одному нашому дописувателеви (зі Скрентон, Па.), в якій пояснено зачіплену справу по змозї як найдокладнїйше. Отже нехай всї ті панове, що до нас звертали ся у справі „розметової" аґітації, **зволять прочитати також собі і другим ту переписку редакції, а гадаємо, що питаючі будуть задоволені і справа як слїд вияснить ся.**

УКРАЇНСЬКА ЧАСОПИСЬ НА БУКОВИНІ.

Дня 17. цьвітня с. р. появило ся в Чернівцях перше число українського тижневника „Народний Голос", який вже перед війною виходив через три роки. „Народний Голос" подібно як і „Буковина" (тепер виходить у Відни) є призначені головно для буковинських Українців і пише передівсїм про Буковину. „Народний Голос" виходить раз на тиждень в суботу.

ҐАЛИЦЬКІ ЗБІҐЦЇ НА УГОРЩИНЇ.

На основі найновійшого порозуміня австрійських і угорських властий в справі галицьких і буковинських збіґців, збіґцї можуть остати ся дальше в Будапешті і будуть там діставати запомоги від австрійського правительства. Видалювати будуть на будуче лише караних за злочини і переступства, а вкінци і тих, котрі самі зголосять ся, що хотять переїхати до баракових осель в австрійських провінціях.

ВІДНОВЛЕНЄ ДІЯЛЬНОСТИ ЗАРЯДІВ КАМЕРАЛЬНИХ ДІБР У СХІДНІЙ ГАЛИЧИНЇ.

З уваги, що прогнано Москалів з деяких повітів східної Галичини, а староства в тих повітах вже почали урядувати, відновлено діяльність також отсих зарядів державних лїсових дібр: Гриняв, Явірник, Кути, Косів, Шешори, Уторопи, Яблонів, Шепарівці, Печеніжин, Молодятин, Ослави білї, Делятин, Дора, Микуличин, Яблониця, Пасїчна, Зелена і Рафайлова. Управителів сих зарядів, оскільки вони не є на місци, візвано до повороту.

ХТО ЩЕ НЕ МАЄ КАЛЄНДАРЯ У. Н. СОЮЗА НА 1915-ТИЙ РІК, НЕХАЙ СПІШИТЬ СЯ ІЗ ЗАМОВЛЕНЄМ. ГРОШІ МАЛІ — КОРИСТЬ ВЕЛИКА.

ПОВІДОМЛЕНЄ.

У відповідь на численні запити членів до Гол. Уряду Укр. Нар. Союза отсим подає ся до відома всїм урядникам і членам Укр. Нар. Союза, що нові грамоти Укр. Нар. Союза є на укінченю і сейчас по одобреню їх стейтовими комісарями асекураційних департаментів вишлеть ся їх всїм членам Укр. Нар. Союза на адресу місцевих секретарів.

Заки грамоти зістануть вислані, нехай члени будуть спокійні і нічого не обавляють ся. Спізненє висланя грамот не наступило з причини Головного Уряду У. Н. Союза.

Обовязком кождого місцевого секретаря є зібрати від членів старі грамоти і прислати їх до головної канцелярії Укр. Нар. Союза на адресу: Ukrainian National Association, Box 76, Jersey City, N. J.

Котрий член не віддасть старої грамоти, не отримає нової. Члени, котрі вже прислали свої грамоти чи то з „лінами" чи зі зміною посмертного, отримають вкоротці нові грамоти.

Нові відзнаки вже готові і коштують по 75 цнт. за штуку. Відзнаки є гарні і добре викінчені. Хто з членів хоче собі купити нову відзнаку, мусить зголосити ся до місцевого секретаря свого відділу, а сей замовить її у головній канцелярії Укр. Нар. Союза. Належитість за відзнаки треба присилати не зі замовленями, але аж по одержаню рахунку. Котрий член хоче носити стару відзнаку, не потребує нової купувати. Стара відзнака є зовсїм добра для старих членів і не перешкаджає їх членству в орґанізації.

Нові печатки для місцевих відділів є на укінченю і внедовзї буде висилати ся їх тим відділам, котрі поплатили за нову печатку. Нова печатка є металева, до тисненя без фарби, а не як стара — ґумова з фарбою. Нова печатка дуже гарно викінчена і виглядає як образець печатки в статутї У. Н. Союза. Нова печатка коштує з пересилкою $3.50.

Котрі відділи хотять мати нову печатку Укр. Нар. Союза, мають про се повідомити Головний Уряд У. Н. Союза через свого секретаря. Відділ, котрий хоче уживати старої печатки, не потребує купувати нової. Замовленя на нові печатки треба присилати скоро. Кожда печатка має число свого відділу, а се забирає доволї часу при її виладженю.

Рівнож пригадуєть ся тим відділам, котрі ще своїх старих чартерів не прислали до Головного Уряду Укр. Нар. Союза, щоби се чимскорше зробили, бо в противнім разї не отримають нового чартеру Укр. Нар. Союза.

Джерзи Сіти, Н. Дж., дня 26. мая 1915.

За Головний Уряд У. Н. Союза:

Мих. Угорчак, г. рек. секр. У. Н. С.

РОДИМЦЇ! ПРИ ВСЇХ НАГОДАХ ЗБИРАЙТЕ ЖЕРТВИ НА ФОНД ВИЗВОЛЕНЯ УКРАЇНИ.

ПОДЯКА.

Отсим складаю подяку п. Д. Андрейкови за його труд, що прибув до моєї парохії з відчитом про шкідливість алькоголю.

о. М. Данилович,
з Шантікок, Па.

РУХ В ВІДДІЛАХ У. Н. СОЮЗА.

БРУКЛИН, Н. Й. Бр. Пресьв. Тройці, від. 203, повідомляє всїх своїх членів, що піврічний мітінґ відбудеть ся дня 5. червня б. р. о годині 8-мій вечером під ч. 83 Н. 7 ул. на гали у п. Григорія Литвина. Кождий член має на той мітінґ явити ся і вирівнати свої довґи, бо инакше зістане виключений з Братства і з У. Н. Союза. Неявивший ся член заплатить 50 цнт. кари, а урядник $1.00. Будеть ся принимати нових членів до Братства без вступного, а до У. Н. Союза після статута. — І. Балко (Андрея), предс.; С. Глушко, кас.; В. Саїв, секр.

ДЛЯ ТИХ, ЩО ЧИТАЮТЬ ОГОЛОШЕНЯ.

За всї оголошеня (адвертайзменти), поміщені в „Свободі", редакція не відповідає. Хто замовляє щонебудь з поміщуваних оголошень, нехай звертаєть ся просто на адресу тої фірми, яка оголошує ся; в „Свободї" належить замовляти лише те, що „Свобода" оголошує від себе. На се треба добре уважати.

Звертаєсь увагу Вп. читачів нашої часописи, що, коли вони висилають замовленя до фірм оголошуючих ся в нашій часописи, роблять се на власне ризико і редакція за се відвічати не може.

РОДИМЦЇ! ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКР. НАР. СОЮЗА.

ВИКАЗ

убитих, ранених, полонених і пропавших Українців у теперішній війні.

СКОРОЧЕНЯ:

п. = піхота (інфантерія)
стр. = стрільці (єгри)
у. = улани
д. = драгони
а. = артилерія (полева)
а. кн. = артилерія кінна
а. гір. = артилерія гірська
а. кр. = артилерія кріпосна
г. = гавбиці (полеві)
г. т. = гавбиці тяжкі
пн. = пionіри
сап. = сапери
тр. = трен (достава амуніції і живности)
с. = санітети
л. = ляндвер (піх. краєвої оборони)
у. л. = улани ляндвери
а. л. = артилерія ляндвери
г. л. = гавбиці ляндвери
з. о. = загальне ополчене (ляндштурм)
ж. = жандармерія
ск. ст. = скарбова сторож.

Подане при імени число означає полк (реґімент), баталіон або дивізію.

(Дальше).

Листа утрат ч. 120
видана 4. лютого 1915.

УБИТІ:

Тодосюк Василь, 24 п. (30. XI—15. XII. 1914)
Торещук Петро, 24 п. (30. XI—15. XII. 1914)
Труца Дмитро, 22 л.
Тихонюк Онуфрій, 36 л. (9. XII, 1914)
Харук, капр., 36 л. (30. XI—15. XII. 1914)
Царук Петро, 24 п. (30. XI—15. XII. 1914)
Цесельський Йосиф, 36 л. (30. XI—15. XII. 1914)
Шевчук Франко, 36 л. (30. XI—15. XII. 1914)
Якубишин Лев, 36 л. (30. XI—15. XII. 1914)
Явний Василь, 36 л. (30. XI—15. XII. 1914)

РАНЕНІ:

Соколовський Вінцентій (кад.), 36 л.
Андрійчук Андрій, 36 л.
Барабаш Денис, 22 л.
Біланюк Іван, 24 п.
Боднарук Василь, 36 л.
Богачук Іван, 24 п.
Буштога Никифор, 24 п.
Бутницький Іван, 36 л.
Ватрич Петро, 24 п.
Вербюк Павло, 24 п.
Вінтонюк Василь, 36 л.
Волексин Іван, 36 л.
Волошин Михайло, 36 л.
Волинецький Никола, 36 л.
Вовчук Михайло, 24 п.
Гайталович Антін, 24 п.
Гарбусяк Демян, 36 л.
Гнатюк Никола, 36 л.
Граб Петро, 24 п.
Григорчук Матей, 36 л.
Григорчук Петро, 24 п.
Гринюк Іван, 36 л.
Гуцуляк Іван, 24 п.
Ґемський Петро, 36 л.
Данилюк Никола, 36 л.
Дмитрук Андрій, 36 л.
Дробовицький Йосиф, 36 л.
Дручків Теодор, 24 п.
Дутчак Йосиф, 36 л.
Джеґеляк Василь, 24 п.
Задимлинюк Іван, 24 п.
Земюк Дмитро, 36 л.
Зуляк Федор, 36 л.
Зуляковський Юрко, 24 п.
Йосипенко Никола, 36 л.
Ілюк Юрко, 36 л.
Кабин Теодор, 24 п.
Карюк Дмитро, 36 л.
Касіян Василь, 36 л.
Кочерган Теодор, 24 п.
Корбутяк Дмитро, 24 п.
Коріньовський Михайло, 24 п.
Косован Іван, 36 л.
Костроз Іван, 36 л.
Ковцак Петро, 36 л.
Кремінецький Войтко, 36 л.
Кузик Дмитро, 24 п.
Кушнерик Андрій, 24 п.
Квартюк Стефан, 36 л.
Лаврів Стефан, 36 л.
Лазарук Михайло, 36 л.
Лесюк Ілько, 36 л.
Лесюк Матей, 36 л.
Лоповський Петро, 36 л.
Лутик Никола, 36 л.
Макарчук Максим, 36 л.
Максимюк Юрко, 36 л.
Мосейчук Никола, 36 л.
Микан Стефан, 36 л.
Миронюк Михайло, 24 п.
Мисюк Петро, 36 л.
Несторик Юрко, 24 п.
Никифорук Іван, 24 п.
Низаник Прокіп, 36 л.
Осадчук Юрко, 24 п.
Пащук Іван, 36 л.
Павлюк Василь, 36 л.
Піпчак Дмитро, 24 п.
Підлипний Петро, 36 л.
Романюк Тарасим, 36 л.
Рибак Олекса, 36 л.
Савчук Матей, 24 п.
Семенюк Олекса, 24 п.
Семотюк Юрко, 24 п.
Сливинський Михайло, 36 л.
Слободян Іван, 24 п.
Сметанюк Стефан, 24 п.
Слєсюк Олекса, 36 л.
Стусик Іван, 36 л.
Сварчевський Андрій, 24 п.
Тулика, інф., 36 л.
Твердовський Дмитро, 36 л.
Федюк Дмитро, 24 п.
Федюк Василь, 36 л.
Фесюк Іван, 36 л.
Фіцюк Василь, 36 л.
Фльоркевич Йосиф, 21 л.
Фодчук Фока, 24 п.
Фолешик Яків, 24 п.
Цапрук Михайло, 36 л.
Чупрун Андрій, 36 л.
Шекирик Іван, 24 п.
Швидник Йосафат, 24 п.
Щепан Михайло, 36 л.
Юращук Василь, 24 п.

ПОЛОНЕНІ:

Блащук Дмитро, 36 л.
Браневич Юрко, 36 л.
Буздиган Федор, 36 л.
Васкуль Павло, 36 л.
Видинівський Пантелеймон, 36 л.
Даскалюк Никола, 36 л.
Демянчук Никола, 36 л.
Деревянчук Андрій, 36 л.
Діякон Ілько, 36 л.
Лоцник Іван, 36 л.
Лученчук Юра, 36 л.
Кернейчук Ілія, 36 л.
Коріньовський Семен, 36 л.
Кучер Роман, 36 л.
Міхур Стефан, 36 л.
Михайлюк Михайло, 36 л.
Неміш Никола, 36 л.
Огродник Семен, 36 л.
Осадчук Андрій, 36 л.
Прокопюк Іван, 36 л.
Рудий Іван, 36 л.
Скидлецький Іван, 36 л.
Соколовський Лев, 36 л.
Стусяк Іван, 36 л.
Гамоврецький Володимир, 36 л.
Говрик Юра, 36 л.
Харена Дмитро, 36 л.
Цаюк Андрій, 36 л.
Чукич, рез., 36 л.

ДОПОВНЕНЯ І ПОПРАВКИ
оголошені в лісті ч. 120:

До лісти страт ч. 43:

Баран Йосиф, 22 п., ранений
Романич (замісць Романець) Іван, 22 п., ранений
Чиско Василь, фельдф., 22 п., ранений.

Листа утрат ч. 121
видана 6. лютого 1915.

УБИТІ:

Куровський Андрій (ляйтн.), 32 з. о. (19—24. XI, 1914)
Балан Стефан, з. о. (26—31. XII, 1914)
Барбадза Ілія, з. о. (26—31. XII, 1914)
Буданла Петро, з. о. (26—31. XII, 1914)
Бута Ілія, 223 з. о. (14—18. XII, 1914)
Гнат Йосиф, 20 л. (9—12. IX, 14)
Городиський Іван (однор. добр.), 20 л. (9—12. IX, 1914)
Глоговський Омелян, 20 л.
Горецький Атанас, з. о. (13. XII, 1914)
Гостій Станислав, 58 п. (3. XII, 1914)
Деренюк Стефан, 20 л. (23—25. XI, 1914)
Дмитрик Никола, 20 л. (19. XI, 14)
Дранчук Василь, з. о. (26—31. XII, 1914)
Зайда Іван, 58 п. (31. XII, 1914)
Іречук Іван, з. о. (26—31. XII, 1914)
Копистинський Михайло, 20 л. (18. XI, 1914)
Ковальчук Теодор, 20 л.
Куровський Франко, 32 з. о. (19—24. XI, 1914)
Куруда Матей, з. о. (26—31. XII, 1914)
Легкун Никола, 20 л.
Пичай Кароль, 20 л.
Падучак Йосиф, 20 л. (23. XI, 14)
Павлюк Михайло, 20 л. (27. XI, 1914)
Сенюк Василь, з. о. (26—31. XII, 1914)
Стах Войтко, 32 з. о. (19—24. XI, 1914)
Стрільчук Козма, з. о. (26—31. XII, 1914)
Сутуга Василь, 223 з. о. (14—18. XII, 1914)
Фрончак Іван, 3 сап.
Цьолко Дмитро, 20 л. (9—12. IX, 1914)
Чобанюк Юрко, з. о. (13. XII, 14)
Шиваґа Михайло, 58 п. (1—25. X, 1914)

РАНЕНІ:

Белей Теодор (кад.), 58 п.
Матвіїв Никола (кад.), 20 л.
Юрович Зенон (ляйтн.), 32 з. о.
Юркевич Петро (кад.), 20 л.
Амбросюк Михайло, 11 г.
Андрійовський Никола, 20 л.
Анимис Стефан, 20 л.
Атаманюк Іван, 58 п.
Бачинський Володимир, з. о.
Бакота Никола, 58 п.
Балух Никола, 28 л.
Батакий Федь, 20 л.
Бельбас Никола, 20 л.
Бердула Антін, 20 л.
Безус Стефан, 20 л.
Білан Іван, 20 л.
Бітард Михайло, 20 л.
Благий Василь, 20 л.
Боднарчук Лавро, 20 л.
Боднарчук Теодор, 20 л.
Богдан Павло, 28 л.
Богуцький Марко, 20 л.
Богославець Григорій, 20 л.
Бойко Петро, 20 л.
Борух Дмитро, 20 л.
Борис Станислав, 20 л.
Борискевич Михайло, 20 л.
Боський Юліян, 20 л.
Брошко Михайло, 20 л.
Брилковський Андрій, 20 л.
Бурачок Іван, 20 л.
Било Стефан, 20 л.
Ваплавів Дмитро, 20 л.
Ватраль Никола, 20 л.
Венґрин Михайло, 20 л.
Віняревський Йосиф, 58 п.
Власюк Никола, 20 л.
Влашин Дмитро, 20 л.
Ворох Дмитро, 58 п.
Воронич Іван, 20 л.
Вражук Іван, 20 л.
Вицьогловський Гринь, 20 л.
Гайдукевич Петро, 20 л.
Гальчук Максим, 20 л.
Гадунка Іван, 20 л.
Ганчарик Дмитро, 20 л.
Ґандзій Василь, 20 л.
Гаврилів Іван, 20 л.
Гладій Антін, 20 л.
Гладиш Іван, 20 л.
Гоголь Григорій, 20 л.
Голда Станислав, 32 з. о.
Головатий Василь, 20 л.
Головинський Йосиф, 20 л.
Городинський Стефан, 20 л.
Грабовський Андрій, 20 л.
Грабовський Матвій, 20 л.
Гребан Кость, з. о.
Грущецький Антін, 20 л.
Гриців Стефан, 20 л.
Гринкевич, 20 л., 6 комп.
Гривняк Іван, 20 л.
Гукалюк Іван, 20 л.
Ґузан Василь, 20 л.
Гловацький Йосиф, 20 л.
Глух Іван, 20 л.
Ґубернат Михайло, 20 л.
Гульчак Гнат, 20 л.
Гулька Іван, 20 л.
Гушпит Стефан, 20 л.
Давид Никола, 20 л.
Демах Никола, 20 л.
Дережицький Гаврило, 20 л.
Ділетчук, 20 л., 1 комп.
Дісик Дмитро, 28 л.
Дмитровський Іван, 20 л.
Долинний Федор, 20 л.
Довщенко Теодор, 20 л.
Драпак Павло, 20 л.
Думанський Маріян, 20 л.
Дурляк Петро, 32 з. о.
Дутчак Василь, 20 л.
Дутковський Бронислав, 58 п.
Дворський Олекса, 20 л.
Дирда Михайло, 11 г.
Дженджера, 20 л., 1 комп.
Джиґіта Василь, 58 п.
Журяковський Василь, 20 л.
Заберський Дмитро, 20 л.
Захарюк Теодор, з. о.
Заморський Франко, 11 г.
Завадський Антін, 20 л.
Завуля Федор, 20 л.
Зінчик Петро, 20 л.
Злотницький, 20 л., 1 комп.
Зонко, 20 л., 1 комп.
Йодловський Мартин, 32 з. о.
Іванчук, 20 л., 6 комп.
Ільків Олекса, 20 л.
Іваночко Ілько, 20 л.
Іваськів Никола, 20 л.
Ворабін Петро, 20 л.
Барковський Станислав, 20 л.
Карпюк Никола, 20 л.
Каштан Василь, з. о.
Кінаш Петро, 58 п.
Кластофорський Демян, 20 л.
Кліщ Теодор, 20 л.
Кликайло Володимир, 58 п.
Колодницький Стефан, 20 л.
Коралинський, 20 л., 12 комп.
Костюк Василь, 20 л.
Козак Петро, 20 л.
Крамарчук Кирило, 20 л.
Крох Григорій, 20 л.
Крук Іван, 20 л.
Кубич Іван, 32 з. о.
Кубин Юліян, 32 з. о.
Куц Михайло, 20 л.
Кучмій Федор, 20 л.
Кудлач Іван, 58 п.
Куявський Кароль, 20 л.
Кульчицький Йосиф, 20 л.
Кульчик Іван, 32 з. о.
Бурилець Василь, 20 л.
Кушнір Теодор, 20 л.
Кушнік Никола, 58 п.
Кушник Семен, 20 л.
Биба Іван, 20 л.
Латин Василь, 20 л.
Лазанський Михайло, 20 л.
Лепецький Теодор, 58 п.
Лесишик Михайло, 20 л.
Лотацький Стефан, 20 л.
Литкан Антін, 20 л.
Махович Матій, 32 з. о.
Маховський Семен, 32 з. о.
Мадей Никола, 32 з. о.
Майданський Василь, 20 л.
Макарчий Петро, 20 л.
Максимів Ілько, 20 л.
Маланюк Ілько, 20 л.
Малецький Петро, 20 л.
Мандюк Петро, 20 л.
Марущак Никола, 20 л.
Матула Антін, 32 з. о.
Медвідь Василь, 20 л.
Мединський Михайло, 20 л.
Мельник Василь, 20 л.
Мелимука Іван, 20 л.
Менців Антін, 20 л.
Микуш Ілько, 20 л.
Москаль Тома, 20 л.
Мосорко Іван, 20 л.
Мотузишин Петро, 20 л.
Микулюк Онуфрій, 20 л.
Мимрик Кирило, 20 л.
Михалюк Стефан, 20 л.
Найдух Антін, 20 л.
Ненчин Пилип, 20 л.
Ногуник Василь, 20 л.
Онуфер Маріян, 20 л.
Онуськів Дмитро, 20 л.
Орловський Михайло, 20 л.
Остап Іван, 20 л.
Овчар Іван, 20 л.
Цанькевич Петро, 20 л.
Пальків Петро, 20 л.
Павлів Никола, 20 л.
Пелех Іван, 20 л.
Перевертаха Іван, 20 л.
Петрів Теодор, 20 л.
Піндук, 20 л., 1 комп.
Піндус Лев, 20 л.
Подмарнецкий Павло, 20 л.
Проданчук Юрко, з. о.
Провальський Григорій, 20 л.
Пилипів Андрій, 20 л.
Писанюк Прокіп, 20 л.
Роздовський Іван, 20 л.
Радинський Володимир, 20 л.
Раславський Антін, 20 л.
Ріщук Андрій, з. о.
Родич Іван, 20 л.
Роздебутко Олекса, 20 л.
Рожко Петро, 20 л.
Рубашний Йосиф, 20 л.
Русляк Василь, 20 л.
Римарчук Дмитро, 20 л.
Сарабин Никола, 20 л.
Саска Роман, 20 л.
Савчук Гнат, 20 л.
Сенич Дмитро, 20 л.
Середенчук Ілія, з. о.
Сікорський Никола, 20 л.
Сірецький Адам, 20 л.
Сіщук Олекса, 58 п.
Сівіцький Йосиф, 20 л.
Скибінський Вартоломей, 20 л.
Скоморовський Гринь, 20 л.
Скотницький Антін, 20 л.
Скрипник Антін, 20 л.
Скрипник Павло, з. о.
Слободзян Григорій, 20 л.
Слободзян Василь, 20 л.
Сьміх Тома, 20 л.
Солотюк Роман, 20 л.
Станик Петро, 20 л.
Стасів Олекса, 20 л.
Стасюк Никола, 20 л.
Стець Стефан, 20 л.
Стойчук Михайло, 20 л.
Струтинський Стефан, 20 л.
Сулковський Войтко, 20 л.
Свистун Семен, 26 л.
Свидниo Михайло, 20 л.
Ситко Олекса, 20 л.
Терешкун Василь, 20 л.
Томащук Йосиф, 20 л.
Трач Михайло, 20 л.
Трибуховський Гаврило, 20 л.
Турчин Василь, 11 г.
Турчиняк Стефан, 58 п.
Туркевич Гнат, 20 л.
Тимчишин Петро, 20 л.
Тимечка Данило, 20 л.
Феданько Іван, 20 л.
Федюк Гаврило, з. о.
Федорович Михайло, 20 л.
Федорик Максим, 20 л.
Федик Андрій, 20 л.
Фелішевський Григорій, 20 л.
Филимон Теодор, з. о.
Хома Василь, 20 л.
Хомяк Никола, 20 л.
Хвалик Никола, 20 л.
Цюпяк Роман, 20 л.
Черемета Михайло, 20 л.
Череватий Петро, 20 л.
Чудаковський, 20 л., 1 комп.
Чикалюк Федь, 20 л.
Щкварило Стефан, 20 л.
Шпапак Іван, 58 п.
Шліхутка Петро, 20 л.
Школа Михайло, 11 г.
Шпук Михайло, 20 л.
Шворгун Дмитро, 20 л.
Шимчук Михайло, 20 л.
Юрчак Іван, 20 л.
Яців Петро, 20 л.
Яськів Іван, 20 л.

ПОЛОНЕНІ:

Гнатюк Теодор (ляйтн.), 41 п. (в Росії)
Думанський Адольф (ляйтн.), з. о.
Білик Марко, з. о.
Блесюк Стефан, інф. (в Росії)
Гавриш Іван, з. о.
Грабовецький Стефан, з. о., ран.
Грицик Іван, 32 з. о.
Дукевич Франко, 32 з. о.
Захарюк Дмитро, з. о., ранений
Золотковський Йосиф, з. о.
Ґрійчук Іван, з. о., ранений
Іванчук Василь, з. о., ранений
Кірупа Дорофтей, з. о. ранений
Мельник Іван, інф. (в Росії)
Мосейчук Никола, з. о.
Пахалик Петро (в Росії)
Попенюк Василь, з. о., ранений
Циприк Йосиф, 32 з. о.
Рецук Антін, інф., ранений (в Росії)
Собковський Іван, інф., ранений (в Росії)
Стерначук Юрко, з. о.
Сулик Онуфрій, 32 з. о.
Сикора Яків, 24 п., ранений (в Сербії)
Терба Василь, з. о.
Тимофійчук Петро, з. о.
Федина Роман Ярослав (однор. добр.), модик, 79 п., ранений (в Сербії)
Яцковський Антін, 32 з. о.

Листа утрат ч. 122
видана 9. лютого 1915.

УБИТІ:

Васик Адам, 28 л. (25. XI, 1914)
Копельчук Петро, 28 л. (23. XI, 1914)
Кушнір (полк не поданий)
Ляховський Людвик (полк не поданий)
Новосільський Юрко, 28 л. (21. XI, 1914)
Павлюк Михайло, 28 л. (20. XI, 1914)
Пилюк Дмитро, 28 л. (23. XI, 14)
Тибинський Йосиф, 28 л. (24. XI, 1914)

РАНЕНІ:

Костерюк Олекса, 28 л.
Котизар Володислав, 28 л.
Леміщка Никола, 28 л.
Мицик Михайло, 28 л.
Невріянчук Дмитро, 28 л.
Пощук Юрко, 28 л.
Романчук Йосиф, 28 л.
Романюк Василь, 28 л.
Сафтюк Никола, 28 л.
Смаль Михайло, 28 л.
Турчак Фридрих, 28 л.

Листа утрат ч. 123
видана 10. лютого 1915.

УБИТІ:

Агопрович Антін, 22 л. (15. XI—12. XII, 1914)
Бадовський Іван, 32 л. (21—30. XI, 1914)
Балан Юрко, 22 л. (15. XI—12. XII, 1914)
Барвінок Маріян, 11 г. (6. I, 15)
Бескевич Віктор, 58 п. (1—29. XII, 1914)
Білоус Ілько, 58 п. (20. XII, 1914)
Борисевич Михайло, 58 п. (20. XII, 1914)
Волошин Дмитро, 22 л. (15. XI—12. XII, 1914)
Ґлобак Прокіп, 22 л. (15. XI—12. XII, 1914)
Ґорбан Яків, 22 л. (15. XI—12. XII, 1914)
Грохольський Франко, 58 п. (25. XII, 1914)
Долинський Осип, 32 л. (21—30. XI, 1914)
Качковський Кароль, 58 п. (1—29. XII, 1914)
Кіндрацький Василь, 22 л. (15. XI—12. XII, 1914)
Марчук Іван, 11 г. т. (16. XII, 14)
Миканюк Іван, 22 л. (15. XI—12. XII, 1914)
Миторай Михайло, 58 п. (1—29. XII, 1914)
Цавдишак Петро, 58 п. (1—29. XII, 1914)
Семчук Іван, 22 л. (15. XI—12. XII, 1914)
Чуперчук Василь, 22 л. (15. XI—12. XII, 1914)
Чирманський Юліян, 32 л. (21—30. XI, 1914)
Шпачанський Іван, 58 п. (1—29. XII, 1914)
Шулятинський Іван, 58 п. (1—29. XII, 1914)

РАНЕНІ:

Андрюк Юрко, 22 л.
Андроник Кость, 22 л.
Антал Михайло, 30 п.
Антофій Ілія, 22 л.
Балицький Іван, 30 п.
Базюк Никита, 32 л.
Бернацький Михайло, 22 л.
Безушко Іван, 32 л.
Біляч Іван, 22 л.
Вілинський Андрій, 32 л.
Боднарюк Никола, 22 л.
Бодух Іван, 32 л.
Богуш Іван, 32 л.
Бойчук Іван, 22 л.
Бойчук Петро, 58 п.
Вотушанський Кароль, 22 л.
Бринярський Андрій, 32 л.
Булюк Кость, 22 л.
Буреук Ілія, 22 л.
Бужан Петро, 22 л.
Великий Кость, 30 п.
Вірхановський Полікарп, 32 л.
Вітер Никола, 11 а. гір.
Вітушинський Іван, 32 л.
Войнарович Роман, 32 л.
Вончук Стефан, 22 л.
Гайдук Дмитро, 58 п.
Гавриш Дмитро, 22 л.
Герман Михайло, 32 л.
Глібка Никола, 22 л.
Глушко Олекса, 22 л.
Гнатишин Юрко, 22 л.
Гнатюк Ілія, 22 л.
Ґойник Теодор, 22 л.
Ґойбота Юрко, 22 л.
Григорчук Андрій, 22 л.
Григорчук Никола, 22 л.
Григорець Матвій, 22 л.
Григорович Йосиф, 22 л.
Гринко Олекса, 22 л.
Гринчук Никола, 22 л.
Гринюк Йосиф, 30 п.
Грицюк Михайло, 58 п.
Гуцкан Михайло, 22 л.
Герман Іван, 22 л.

(Дальше буде)

Вступайте громадно в члени У. Н. Союза! Склинуйте віча в справі воєнної заверухи! Збирайте жертви на Фонд визволеня України!